

Mijn zoon is gek, maar veelbelovend

(My Son is Grazy, but Promising)

Klucht in twee bedrijven

door

TIM KELLY

vertaling

Hans Dasselaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MIJN ZOON IS GEK, MAAR VEELBELOVEND - MY SON IS GRAZY, BUT PROMISING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TIM KELLY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Het stuk speelt in de Ritz-Apache Lodge, een klein hotel in het plaatsje Tumbleweed, Arizona. De tijd is het heden.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Een waanzinnige middag in augustus

Scène 2: De volgende morgen

Scène 3: Vijftien minuten later

TWEEDE BEDRIJF

Scène 1: Later diezelfde dag

Scène 2: Die avond

Scène 3: De volgende ochtend, vroeg

PERSONEN:

Dimitri Jones - een onbeholpen "buitenlandse spion"

Susan Claypool - geheim FBI-agent

Sheriff Bates - politieman, willekeurige leeftijd

Gert Witherspoon - 'Westerner' van middelbare leeftijd; knorrig

Cora Ames - oud dametje, in de war, verzamelt stenen en buitenaardse wezens

Bud Granger - scenarioschrijver. Een beetje gestoord, 22 jaar

Arthur Whitney - op huwelijksreis

June Whitney - Arthurs bruid

Tilly Granger - de moeder van Bud, actrice

Oysters Rockefeller - gangster

Chi-Chi Vazoom - eierzuchtig filmsterretje

Fay Armstrong - journalist

Larry Lime - filmproducent, uitsluitend low-budget films

Karen Russell - loterij-functionaris

Decor:

De foyer van het hotel. Rechts bevindt zich een (ingebouwde) kast. Midden op het toneel bevindt zich de deur naar de foyer. Rechts een raam met gordijnen. Rechts van het midden bevindt zich een ingang of overwelfde doorgang naar een kleine gang. De trap naar boven is gedeeltelijk zichtbaar.

In het midden van de wand hangt een post en sleutelrek. De balie is voor het sleutelrek. Telefoon, gastenboek, pen. Links van het midden bevindt zich de deur naar het kantoortje.

Links bevindt zich een open haard. Op de schoorsteenmantel liggen enkele stenen. Links is een doorgang naar andere vertrekken van het hotel: eetzaal, terras.

Rechts staat een bank of antieke divan. Achter de bank een tafel en links een klein tafeltje. Links van het midden een ronde tafel en drie stoelen. Er ligt een kleed op de vloer (Indiaans of iets wat doet denken aan het Wilde Westen) en aan het plafond hangt een rustieke kandelaber, lamp of ventilator - indien mogelijk. Op de balie staat een schemerlamp, en ook een op de tafel achter de bank. Aan dit geheel kan nog van alles toegevoegd worden, om sfeer te scheppen. Bijvoorbeeld opgezette dierenkoppen, Mexicaanse hoeden, bloemstukken, huiden, boekenkast, ingelijste schilderijen, een klok uit grootmoeders tijd die niet werkt.

De sfeer is die van een ouderwetse ranch van het Wilde Westen, maar het moet wel duidelijk zijn dat het hotel op zijn laatste benen loopt. Alles is oud en armetierig.

Eigenlijk is de Ritz-Apache een afgetakeld hotelletje.

EERSTE BEDRIJF

eerste scène

Als het doek opgaat, staat de voordeur open. Dimitri zit aan de tafel links op het toneel. Hij is een brief aan het schrijven. Mompelt zachtjes terwijl hij schrijft. Hoewel hij buitenlander is, heeft hij geen hoorbaar accent.

Dimitri:... Daarom stel ik voor, de verscherpte surveillance nog enige tijd voort te zetten. Recente activiteiten in de omgeving wijzen op onverwachte mogelijkheden...vrachtverkeer... toevloed van arbeiders... troepen... geheimhouding... *(terwijl hij zit te werken, komt Susan Claypool op van links. Ze heeft een koffiemok in haar handen, waar ze van nipt. Ze is van Dimitri's leeftijd. Een 'artistiek' type. Draagt een schilderschort. Ze kijkt even naar Dimitri, alvorens haar mond open te doen. Dimitri is verdiept in zijn werk)* Noodzakelijk... nogmaals... absoluut noodzakelijk dat ik op mijn post blijf. *(niet tevreden met wat hij heeft geschreven, maakt hij een prop van zijn vel papier en gooit dit op de grond)* Bah.

Susan: In 's hemelsnaam, Dimitri, als je het op papier wilt zetten, gooi het papier dan niet op de vloer. *(ze zet de koffiebeker op de schoorsteenmantel en raapt de prop papier op.. Ze leest wat erop staat)*

Dimitri: *(blij om haar te zien)* Ik ben blij dat je er bent. Je zal me moeten helpen. Alweer.

Susan: *(schudt het hoofd om wat ze leest)* Ik begrijp niet waarom je mij die rapporten niet laat schrijven. Ik ben er veel beter in dan jij. Moet je zien wat je schrijft. Je staat erop dat je hier blijft. Dat wekt geheid argwaan. Je moet ze niet te veel feiten geven. Een paar maar. Dat is het lokaas. Dan eisen zij dat je blijft. Dan denken ze dat het hun idee is, in plaats van het jouwe.

Dimitri: *(tevreden over haar logica)* Heerlijk, die Amerikaanse manier van denken. Susan, jij bent mijn favoriete FBI-agent. *(Susan kijkt nerveus om zich heen)*

Susan: Ssst. Kijk uit wat je zegt, Dimitri. Straks hoort iemand ons.

Dimitri: Hier? Doe niet zo raar.

Susan: We hebben hier een luizenleventje. We helpen elkaar. *(wijst naar het papier)* Laten we dat niet bederven door onvoorzichtigheid.

Dimitri: Dat rapport moet de deur uit.

Susan: Ik draai wel een interessant verhaal in elkaar. Dat houdt ze wel een maandje rustig.

Dimitri: Wat bedoel je met 'interessant'?

Susan: Maakt niet uit. Vanavond kun je het rapport op de bus doen.
(*stopt papier in de zak van haar schort*) Er wordt niks meer opgeschreven. Begrepen?

Dimitri: Begrepen. (*staat op*) Ik ga niet terug, Susan. Nooit meer.

Susan: Daar is ook geen enkele reden voor. (*serieus*) Tenzij...

Dimitri: Tenzij wat?

Susan: Ze zouden iemand kunnen sturen om je te controleren.

Dimitri: Zeg dat niet! Dat mag je niet eens denken. Dat zou het vuurpeloton kunnen betekenen.

Susan: Doe niet zo dramatisch.

Dimitri: Jij kent de situatie in mijn land niet.

Susan: Ellendig.

Dimitri: Erger. Voor mij is de Ritz-Apache in Tumbleweed, Arizona, Verenigde Staten van Amerika, het paradijs.

Susan: Wat voor de een het paradijs is, is voor een ander een armoedige hotelfoyer. (*de stem van Bates achter de coulisse*)

Bates: Volk! Gert!

Dimitri: (*nerveus*) Wie is dat?

Susan: Sheriff Bates, zo te horen.

Dimitri: Sheriff? Dan maak ik me uit de voeten. Ik ben als de dood voor de politie.

Susan: Het is Bates maar.

Dimitri: Politie is politie. (*Dimitri links af. Sheriff Bates op van buiten. Niet de snuggerste politieman, of eigenlijk gewoon een stomkop. Hij ziet Susan*)

Bates: Hallo, juffrouw Claypool. Het wordt een snikhete dag. Het zou me niet verbazen als het kwik oploopt tot boven de 35 graden. (*zet zijn hoed af en veegt zijn voorhoofd af met een zakdoek die hij uit een broekzak haalt*) Ik ben doodmoe. Mag ik even gaan zitten?

Susan: Waarom zou dat niet mogen?

Bates: In gezelschap van een dame vraag ik altijd even of ik mag gaan zitten. Zo ben ik grootgebracht. Mijn ouweheer was daar erg ouderwets in. (*hij gaat op de bank zitten, en veegt de binnenkant van zijn hoed droog met zijn zakdoek*)

Susan: Ik vind het heel elegant, sheriff. U bent een uitstervend ras.

Bates: Dat zegt u alsof ik de een of andere prehistorische dinosaurus ben.

Susan: Zo was het niet bedoeld.

Bates: Over dinosaurussen gesproken, heeft u die studenten al gezien, die hier opgravingen doen?

Susan: Nee.

Bates: Dinosaurussen opgraven, dat is weer wat nieuws. Het schijnt een rage te zijn.

Susan: O ja?

Bates: Gekken die cactussen uitspitten, schatgravers en toeristen. Ik heb een bloedhekel aan toeristen.

Susan: Dat meent u niet, sheriff.

Bates: Nou en of ik dat meen. Ze gooien hun colablikjes uit het autoraampje. Plastic bekertjes, oude tijdschriften. Ik ben blij dat ik niks te maken heb met die militaire basis die hier komt. Dat betekent soldaten en soldaten hebben weekendverlof. En weekendverlof betekent een hoop gesodemierter. En ik heb al gesodemierter genoeg. Ik had nooit verwacht dat Gert de Ritz-Apache nog eens zou verkopen.

Susan: Wat?!

Bates: *(verbaasd door haar reactie)* U gaat me toch niet vertellen dat u het niet wist?

Susan: Gert heeft niks gezegd. *(Gert Witherspoon op uit het kantoortje. Ze is een stoffige, humeurige vrouw. Ze draagt een rok van spijkerstof en laarzen. Een cowboyvest over haar blouse)*

Gert: Ik dacht al dat ik u hoorde, sheriff.

Bates: Hallo, Gert.

Gert: Hallo.

Susan: Je gaat het hotel toch niet verkopen?

Gert: Nee, ik ga het niet verkopen.

Susan: Gelukkig.

Gert: Ik kan het niet verkopen als het al verkocht is.

Susan: Dan is het dus waar.

Gert: Ik ben bezig met de verkoop. Het probleem is dat er bijna geen koper te vinden is voor een aftands hotel, midden in de woestijn.

Bates: Helemaal niet als er geen air-conditioning is. En geen zwembad, geen kabel-TV.

Susan: Wie heeft het gekocht?

Gert: Hij heet Bud Granger. Hij had er al moeten zijn. Hij komt uit Hollywood. Schrijft van die horror-films.

Susan: Een scenarioschrijver uit Hollywood? Wat moet die met het Ritz-Apache?

Gert: Volgens mij is hij geschikt. Aan al die lui uit Hollywood zit een steekje los.

Bates: *(beledigd)* John Wayne was niet gek.

Gert: Ik heb het niet over John Wayne.

Susan: Waarom heb je niemand verteld dat je het hotel ging verkopen?

Gert: Ik wou niemand van streek maken voor het zover was.

Bates: Ik ben hier voor Bud Granger. Hij staat een eindje verderop. Dat Japannertje van hem heeft een lekke band. Hij heeft een rood Japannertje. Ik heb een hekel aan rooie auto's.

Gert: Een brandweerauto is ook rood.

Bates: Dat is wat anders. *(Cora Ames, een oude dame komt de trap af en loopt naar de schoorsteenmantel. Ze heeft een steen in haar handen. De anderen zien haar niet. Cora is warrig, maar aardig. Ze werkt Sheriff Bates op zijn zenuwen)*

Gert: Ik heb die Granger nog nooit gezien, we hebben alles over de telefoon afgehandeld.

Susan: Ik ben sprakeloos. Dit komt als een donderslag bij heldere hemel. Ik hoop maar dat hij de boel niet sloopt en er een winkelcentrum van maakt, of zoiets.

Bates: Een winkelcentrum? In deze rimboe? De enige klanten die je hier krijgt zijn prairiehonden. *(Cora heeft haar steen bij de andere op de schoorsteenmantel gelegd. Ze doet een stap achteruit en kijkt er vol bewondering naar)*

Cora: Is hij niet schitterend? Die kleuren. Prachtig, die azuurblauwe en groene strepen.

Gert: Wanneer bent u hier binnengeslopen, mevrouw Ames?

Cora: *(giechelt)* Oh, net. Ik wilde jullie gesprek niet storen. *(wijst naar de steen)* Ik vind het een van mijn mooiste exemplaren.

Bates: Ik zie niks in die steentjes. *(de telefoon gaat over)*

Gert: Wat nou weer? *(Gert loopt naar de balie en neemt de hoorn op. Ze praat met gedempte stem. Haar telefoongesprek en de dialoog tussen de anderen lopen door elkaar heen)*

Gert: Ritz-Apache? Met wie? U moet iets harder praten, ik hoor u maar amper. Granger? Bud Granger? Nee, die is er nog niet. Maar hij kan elk moment komen, hij staat aan de kant van de weg met een lekke... Wie...? Wilt u iets harder praten? *(schudt met de hoorn)* Hallo...Hallo... *(hangt op)* Verdorie.

Cora: U mag ze geen steentjes noemen, hoor sheriff.

Bates: Waarom niet? Ze zien er toch uit als stenen?

Susan: Het zijn mineralen.

Bates: Als het geen dinosaurustruïnes zijn, dan zijn het wel stenenzoekers.

Gert: De telefoon doet het weer eens niet. Alleen maar gekraak.

Susan: Wie was dat?

Gert: Ik kon de naam niet verstaan. Een vrouw. Ze vroeg naar meneer Granger. Het leek wel of ze vanuit het heelal belde.

Cora: Ik ben in het heelal geweest.

Bates: Ik wil geen woord meer horen over uw reis in dat ruimteschip.

Cora: Het is echt waar, sheriff. Ik zweer het. Ik stond buiten op de veranda en hoorde een zoemend geluid. *(ze maakt een zoemend geluid om het ruimteschip na te bootsen)*

Bates: Ik krijg de kriebels van zulke verhalen.

Cora: Ik keek omhoog en daar was het. *(kijkt naar het plafond, wijst)* Het zweefde boven me, als een zilveren paraplu. Voor ik het wist, werd ik in het ruimteschip gezogen en kwamen die kleine mannetjes...

Bates: *(geïrriteerd)* Paarse mannetjes.

Cora: Nee, ze waren roze.

Susan: U zei zelf dat ze paars waren, mevrouw Ames. Ik weet het heel zeker.

Cora: *(verward)* Heb ik dat gezegd? Paars?

Bates: Ik voelde me voor aap staan. Ik schaamde me rot. Een procesverbaal over een ruimteschip dat meer weg had van een vliegende stofzuiger.

Cora: *(onnozel)* Zie ik eruit als iemand die liegt? *(rumoer bij de voordeur. Een jongeman komt achteruit struikelend binnen, zijn handen vol bagage. Hij draagt een hawaii-shirt en zonnebril, bermudabroek. Door de bagage is hij uit evenwicht, maar hij slaagt er met enige moeite in zich om te draaien, waarbij hij de bagage op de grond laat vallen. De anderen staren hem verbaasd aan. Het is Bud Granger, leeftijd ongeveer 22 jaar. Hij is enthousiast, spontaan, impulsief, heeft een rijke fantasie. Sympathiek. Hij is buiten adem, hijgt)*

Bud: Neem me niet kwalijk. *(stuipt naar buiten, komt meteen weer binnen met de mededeling -)* Ben zo weer terug. *(- en stuipt weer naar buiten.)*

Cora: *(tegen Gert)* Een nieuwe gast?

Bates: *(staat op)* De nieuwe eigenaar.

Cora: Mevrouw Witherspoon, heeft u het hotel verkocht?

Gert: Ander was er geen nieuwe eigenaar.

Cora: Dat is vreselijk nieuws. Hoe moet dat nou met mijn mineralenverzameling?

Bates: Geef die maar aan de paarse mannetjes. *(Bud komt weer op met een stapel filmscripts en een surfplank. Hij loopt naar de balie. Hij laat wat scripts vallen. De rest legt hij op de balie. De surfplank zet hij tegen de muur)*

Susan: Zal ik even helpen.

Bud: Ik red me wel. *(stuipt weer naar buiten. Komt onmiddellijk weer terug. Haalt diep adem, vraagt dan -)* Is het altijd zo heet in Arizona?

Gert: In de zomer wel.

Bud: Het is augustus. Had ik aan moeten denken. *(af)*

Cora: Hij lijkt me een beetje in de war.

Bates: Moet je horen wie het zegt. Juf manestraal. *(Susan raapt een van de scripts op, slaat de kافت om en leest hardop)*

Susan: "Tienerzombie". Script door Bud Granger. Herziene definitieve versie. Lawrence Lime Productions. Beverly Hills, Californie.

Cora: Staat er een postcode bij?

Bates: Wie maakt zich nou druk om een postcode?

Cora: Ik.

Susan: *(leest de postcode)* Negen-nul-twee-een-twee.

Bates: *(bromt)* Ruimteschepen... postcodes... stenen. *(Bud komt voor de laatste keer binnen struikelen. Dit keer met een aftandse typemachine en een paar rolschaatsen. Hij struikelt naar de tafel en zet alles met een luide zucht op de tafel)*

Bud: Dat is beter. *(laat zich in een stoel vallen, wuift zichzelf wat koelte toe)* Die hitte... allemachtig.

Bates: Die band heb je gauw verwisseld.

Bud: *(zet zijn zonnebril af)* Ik heb het niet voor elkaar gekregen, sheriff.

Susan: U bent toch niet komen lopen?

Bud: Nee, ik ben verder gereden met die lekke band. Het was een hobbelig ritje. Ik ben niet zo technisch aangelegd. Kan ik een glaasje water krijgen? Jee, wat heb ik een dorst.

Susan: Je bent uitgedroogd, denk ik.

Cora: Ik haal wel een glaasje water voor u, meneer Granger. Met alle plezier, hoor.

Bud: U weet hoe ik heet.

Cora: We hebben een hoop te bespreken. Ik kom uit Pasadena en ik heb nog nooit een zombie ontmoet. Welkom in Tumbleweed. *(maakt een buiginkje naar Bud en gaat rechts af)*

Gert: *(loopt naar Bud)* Let maar niet op mevrouw Ames. Ze is een beetje vreemd, maar ze doet geen vlieg kwaad.

Bates: Ze is knettergek. Ik moet aan mijn werk. Als ik u ergens mee kan helpen, geeft u maar een gil, hoor meneer Granger.

Bud: Bedankt, sheriff.

Bates: Tot ziens maar weer, Gert. Juffrouw Claypool. Ik ga kijken wat die toeristen uitvreten. *(honend)* Colablikjes. *(af door de voordeur)*

Susan: *(roept hem na)* Hou je hoed op, met die zon.

Bates: *(achter coulisse)* Die hou ik altijd op.

Bud: Geen wonder dat Arizona gezond is. Geen bacil die in leven blijft, met die brandende zon. *(kijkt naar Susan en dan naar Gert)* U bent zeker mevrouw Witherspoon.

Gert: Klopt. *(Bud staat op en geeft haar een hand)*

Bud: Prettig kennis te maken.

Gert: Je bent jonger dan ik dacht. Dit is Susan Claypool. Ze is kunstschilderes. Schildert graag woestijnlandschappen.

Susan: Dag, meneer Granger.

Bud: Bud, Bud. Iedereen noemt me Bud. *(Cora komt terug met een glas water. Susan bekijkt Bud onderzoekend)*

Cora: Een glaasje water. *(buigt, Bud pakt glas aan)*

Bud: Bedankt.

Gert: Wil je de patio zien? Ik heb 'm zelf versierd met plastic flamingo's.

Bud: Straks. *(drinkt gulzig. Cora pakt de rolschaatsen)*

Cora: Tjonge, jonge. Zulke rolschaatsen heb ik al in jaren niet meer gezien. *(Bud verslikt zich in zijn water. Hij schrikt enorm dat Cora aan zijn rolschaatsen zit, en raakt bijna in paniek)*

Bud: Nee, nee! Niet aankomen. Dat zijn mijn geluksrolschaatsen.

Cora: Geluksrolschaatsen? Bedoel je dat ze magische krachten hebben?

Bud: Magische krachten?

Gert: Mevrouw Ames heeft in een ruimteschip gezeten. Ik zei al, vreemd maar ongevaarlijk.

Susan: Van alle vaste gasten is zij hier het langst.

Bud: Gefeliciteerd. *(pakt de rolschaatsen af van Cora en zet ze terug op tafel. Cora zet een pruillip op)*

Gert: Heb je al eens eerder een klein hotel gerund?

Bud: Nee. *(Gert en Susan kijken elkaar aan. Ze vinden Bud maar vreemd)*

Susan: Waarom wil je in het hotelvak?

Bud: Dat wil ik niet.

Gert: Wat zeg je? *(Bud zoekt zijn bagage bij elkaar en zet alles netjes bij elkaar. Hij raapt de filmscripts op van de vloer en legt ze op de stapel scripts op de balie)*

Bud: Ik heb het Ritz-Apache gekocht omdat het pal naast de Verdwenen Hollander-Mijn ligt. Als ik de achterdeur open doe, hoef ik maar honderd passen te lopen en ik kan mijn schop al in de grond zetten. Ik heb een kaart. *(terwijl Gert en Susan naar Bud staan te luisteren, pakt Cora de rolschaatsen van tafel en neemt ze mee naar de eetzaal, als een dief in de nacht)*

Susan: Dat meen je toch zeker niet?

Bud: Ja, zeker wel.

Gert: Bud, dat verhaal over die mijn is een verzinsel voor de toeristen. Er hebben zeker al tienduizend mensen naar gezocht en die hadden allemaal een kaart.

Bud: Ik hou Hollywood voor gezien. Met ingang van vandaag is het frisse lucht en schatgraven. *(opnieuw kijken Susan en Gert elkaar vragend aan)*

Gert: En het hotel dan?

Bud: Dat wordt mijn huis.

Gert: Het is veel te groot voor een huis.

Bud: Ik vind de naam mooi. Het roept de romantiek van het Oude Westen op. *(met gevoel)* "Ritz-Apache". *(gebarend)* Ik zie opperhoofd Crazy Horse al op de rots staan turen naar de goederenwagon die in de verte voorbijrijdt.

Gert: Dat denk ik niet.

Bud: Waarom niet?

Gert: Crazy Horse was een Sioux, geen Apache.

Bud: Ik kom uit Hollywood. Maak me niet in de war met feiten.

Susan: Waar moeten de gasten naartoe?

Bud: Hoeveel gasten zijn er?

Susan: Ik, mevrouw Ames.

Gert: Meneer Dimitri Jones. Hij heeft een zwakke gezondheid. Heeft een droog klimaat nodig.

Bud: *(tegen Gert)* Ze mogen nog twee weken blijven als ze willen. Blijft u ook nog een tijdje, mevrouw Witherspoon? Tot ik hier gewend ben.

Gert: Dat was ik wel van plan.

Bud: Mooi zo. *(stemmen achter coulisse)*

June: We zijn verkeerd, zeg ik je.

Arthur: Volgens mij niet. *(June Whitney op. Een mooi, maar verwend vrouwtje uit New York, gekleed volgens de laatste zomermode. Ze wuift zichzelf koelte toe met een zakdoek)*

June: Of je een oven binnenkomt. *(achter haar loopt Arthur, haar man. Hij is zichtbaar uitgeput, draagt een jasje over zijn schouder)*

Arthur: Ik vraag het wel even. *(Gert stapt op ze af)*

Gert: Kan ik jullie helpen?

Arthur: Wij zijn de Whitneys. Ik heb gereserveerd.

Gert: Het pasgetrouwde stel. Ik was jullie helemaal vergeten. Ik heb zoveel aan mijn hoofd. *(June kijkt afkeurend om zich heen)*

June: Bedoelt u dat dit het Ritz-Apache is?

Gert: Klopt.

June: Arthur, dit is een bouwval. *(Gert en Bud reageren allebei)*

Bud/Gert: Een bouwval?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto